Nr 20.

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Poniedziałek dnia 15 Lutego v. s. 1832 Roku.

Wiadomości Krajowe.

Sankt Petersburg dnia 6 lutego.

Przez naywyższe ukazy Jego Cesarskiey Mości do Rządzącego Senatu: *Dnia 8 stycznia.* Po zaświadczeniu Zwierzchności o gorliwey służbie, Dyrektor gospodarczego Departamentu Ministeryum Spraw Wewnętrznych, Szambelan Dworu, Radzca Kollegialny, Hrabia *Tołstoy*, podniesiony do rangi Radzcy Stanu. Do teyże rangi podniesiony na osnowie ukazu 14 stycznia 1811 roku w nagrodę gorliwey służby i szczególnych prac wice-Dyrektor Departamentu wykonawczego, Radzca Kollegialny *Klemenko*; zaś Radzca Dworu Naczelnik Oddziału Departamentu gospodarczego, *Maksimowicz*, zostający przy tymże Departamencie dla osobnych poruczeń Szambelan Dworu *Mordwinow* i Naczelnik Stołu Departamentu wykonawczego *Sinicyn*, podniesieni na Radzców Kollegialnych; a Radzcy honorowi, tegoż Departamentu pomocnik Rządzcy Kancellaryi *Pokrowski*, Naczelnik Stołu *Warsonoffjew* i Sekretarz Kancellaryi Ministeryum Spraw Wewnętrznych *Chołodowski* na Assesorów Kollegialnych, na osnowie ukazów 6 sierpnia 1809 i 10 lutego 1817 roku.

Dnia 22 stycznia. „Przez ukaz Nasz, dnia 1 grudnia zeszłego 1830 roku do Rządzącego Senatu wydany, między innemi ogłoszone za będące w stanie woyny gubernije: Mińska, Wołyńska i Podolska. Odmieniając dopiero moc tego ukazu, względnie do oznaczonych trzech guberniy, z powodu zupełnego przywrócenia w nich prawnego porządku, Rozkazujemy tymczasem zostawać tym guberniom, jak równie i gubernii Kijowskiey, po dawnemu pod zwierzchnictwem Głównodowodzącego 1szą Armią we wszystkiem, co się może ściągać do czynności, ustanowionych w tych guberniach osobnych Kommissyy śledczych, na rozbiór spraw o buntownikach i ostatecznego tychże spraw rozstrzygnienia.

— Z powodu przywrócenia prawnego porządku i spokoyności w sąsiedzkich z Kurlandyą powiatach gubernii Wileńskiey, Uznaliśmy za potrzebne odmienić moc ukazu Naszego, danego Rządzącemu Senatowi dnia 24 marca przeszłego 1831 roku, przez który gubernia Kurlandzka ogłoszona była za zostającą na wojennem położeniu.

Dnia 28 stycznia. W nagrodę gorliwością odznaczoney długoletniey służby, Senator Jenerał-Porucznik *Brozin*, naymiłościwiey mianowany Rzeczywistym Radzcą Taynym.

Dnia 29 stycznia. Naymiłościwiey naznaczony Prezydentem Kijowskiey Izby Kryminalney, Radzca teyże Izby, Radzca Kollegialny *Zujew*, z pensyą taką, jaką pobierają Prezydenci Izb w Wielkorossyyskich guberniach.

Dnia 2 lutego. Towarzysz Ministra Sprawiedliwości, Radzca Tayny *Daszkow*, mianowany Ministrem Sprawiedliwości; a Towarzysz Ministra Oświecenia Narodowego, Radzca Tayny *Błudow*, Ministrem Spraw Wewnętrznych: oba z zachowaniem urzędu Sekretarza Stanu przy Osobie J. C. M.

— Sekretarzowi Stanu, Radzcy Taynemu, *Nowosilcow*, przy uwolnieniu od urzędu Towarzysza Ministra Spraw Wewnętrznych naymiłościwiey Rozkazano zasiadać w Rządzącym Senacie.

— Gruzińskiego Cywilnego Gubernatora, Rzeczywistego Radzcę Stanu, *Zawileyskiego*, który za rozmaite nieprzyzwoite postępki usunięty już od tego obowiązku i o którym sprawa rozbiera się w Rządzącym Senacie, Rozkazano zupełnie od niego oddalić.

— Naznaczonemu przez Główno-Zarządzającego w Gruzyi Jenerał-Adjutanta Barona *Rozena*, na mocy daney mu władzy, do sprawowania obowiązków Gruzińskiego Cywilnego Gubernatora, Rzeczywistemu Radzcy Stanu, Xięciu *Połowandow*, naymiłościwiey Rozkazano bydź Gruzińskim Cywilnym Gubernatorem.

— Przez Naywyższe rozkazy, dane do Kapituły Rossyyskich Cesarskich i Królewskich Orderów, mianowani zostali Kawalerami: *Dnia 11 stycznia*, w nagrodę gorliwością odznaczoney służby, przez J. C. W. Wielkiego Xięcia Michała zaświadczoney, orderu ś. Anny 2go stopnia: Grenadyerskiego batalionu Saperów Kapitan *Just* i orderu ś. Anny 3go stopnia: tegoż batalionu Saperów Chorąży *Żembrowski*. — W nagrodę gorliwością odznaczoney służby, przez Zwierzchność zaświadczoney, kawalerami Orderu Ś. Anny 2go stopnia: Wileński Kommendant liczący się w Armii Półkownik *Jukiczew 1szy*, i Wileński Plac-Major, liczący się po kawaleryi Podpółkownik *Bohdanowicz 4ty*. Orderu Ś. Anny 3go stopnia: były Adjutant przy Jenerale-Adjutancie Jenerale piechoty Chrapowickim, 5 półku Karabinierów Kapitan *Głazunow*, i Ś. Anny 4go stopnia: byli Adjutanci przy Jenerale-Adjutancie Jenerale Piechoty Chrapowickim, Leyb-Gwardyi półku Strzelców konnych Sztabs Kapitan *Putiata*, i Leyb-Gwardyi półku Grenadyerów Porucznik *Krasno-Miłaszewicz*, Wileński Plac-Adjutant 5igo półku strzelców Kapitan *Seweryn*, i uwolniony ze służby Grenadyerskiego Feldmarszałka Hrabiego Rumiancowa-Zadunayskiego półku Kapitan Xiąże *Uchtomski*. — W nagrodę odznaczającego się męztwa i rostropności, okazanych podczas zaburzeń w Kowieńskim i Trockim powiatach mianowany kawalerem orderu Ś. Anny 2go stopnia, Korpusu Żandarmów Półkownik *Marin*. — W nagrodę odznaczającego się męztwa i waleczności w czasie blokady twierdzy Derbentu, od dnia 20 do 27 sierpnia przeszłego 1831 roku, orderu Ś. Anny 3go stopnia z kokardą, Członek Derbentskiego mieyskiego Sądu Porucznik *Ussein-Bek-Adżi-Bek Oglu*. — *Dnia 22 stycznia.* W nagrodę odznaczających się prac i gorliwości ku służbie, na przedstawienie Ministra Oświecenia narodowego, kawalerami orderu Św. Równego z Apostołami Xiążęcia Włodzimierza 3go stopnia: Członek Głównego Szkół Rządu i Prezydent komitetu Cenzury zagraniczney, Rzeczywisty Radzca Stanu Xiąże *Szyryński-Szichmatow* i Professor zwyczayny Uniwersytetu Petersburskiego, Akademik zwyczayny Akademii nauk Radzca Stanu *Wiszniewski*.

— Przez Naywyższe Ukazy J. C. M. dane do Kollegium spraw zagranicznych, w nagrodę gorliwością odznaczoney służby i prac szczególnych, podniesieni do rangi Radzców Stanu, *dnia 16 stycznia*, Konsul J. C. M. w Memlu, Radzca Kollegialny *Pachert*, a dnia *18 stycznia*, zostający pod wiedzą Kollegium spraw zagranicznych Radzca Kollegialny Baron *Brunow*.

— Naywyższy rozkaz J. C. M., objawiony Rządzącemu Senatowi przez Zarządzającego Ministeryum Sprawiedliwości, Towarzysza Ministra, P. Sekretarza Stanu *Daszkowa*, dnia 24 stycznia. P. Zarządzający Ministeryum Sprawiedliwości przełożył dnia 9 grudnia 1831 roku, Rządzącemu Senatowi Naywyższy rozkaz, o naznaczeniu do osobnych poleceń przy Grodzieńskim Cywilnym Gubernatorze, niezmiennego Członka mohilewskiey Izby Powszechney Opieki, Radzcy honorowego *Ko-*

zaczkowa. Teraz Sekretarz Stanu *Taniejew* dnia 15 stycznia kommunikował P. Zarządzającemu, że Cesarz Jegomość, w skutek naypoddańszego przedstawienia Jenerał-Gubernatora Xięcia *Chowańskiego*, objawił N a y w y ż s z e zezwolenie, aby pomieniony radca honorowy *Kozaczkow* pozostał na dawném mieyscu nieodmiennego Członka mohilewskiey Izby Powszechney Opieki.

— N a y w y ż e y *konfirmowany wyrok sądu wojennego.*

Głównodowodzący Armią działającą przez kommunikacyą dnia 23 przeszłego grudnia uwiadomił P. Zarządzającego Ministeryum Sprawiedliwości, że Podporucznik Estlandzkiego półku piechoty, *Orlicki*, po odbyciu nad nim sądu wojennego, okazał się winnym, iż, zapomniawszy na cześć i naruszywszy przysięgę wierności, służył dobrowolnie w Szeregach buntowników Polskich i w bitwie przeciwko woysk naszych 25 sierpnia podczas zdobycia przodowych warowni miasta Warszawy, schwytany został z orężem w ręku. Za takowe przestępstwa, P. Głównodowodzący, na osnowie N a y w y ż e y mu nadaney władzy, konfirmował: pomienionego *Orlickiego*, zamiast postanowioney w Połowym Kryminalnym Kodexie kary śmierci, pozbawić rang, godności szlacheckiey i zesłać na Syberyą do ciężkich robót. Cesarzowi Jegomości dnia 31 grudnia podobało się wyżey rzeczoną konfirmacyą Głównodowodzącego potwierdzić w całey mocy. (*G. S.*)

— *Ukazy* N. Pana *do Rządzącego Senatu. 6 stycznia.* O nowym kształcie zarządu Astrachańskiey gubernii; o wyjęciu jego zpod wiedzy Głównozarządzającego w Gruzyi, o połączeniu w osobie Astrachańskiego Wojennego Gubernatora, zarządu wojennego i cywilnego, tak, iżby bieg jego co do części cywilney zależał bezpośrzednio od Rządzącego Senatu i Ministeryów, a co do części wojenney odbywał się podług ogólnych prawideł dla Wojennych Gubernatorów i t. d. Do tego ukazu przydany etat sztabu i kancellaryi Astrachańskiego Wojennego Gubernatora.

—Kadet Kaliskiego korpusu, Chrystyan *Kudriawski*, przyłączony zostaje do kollegium spraw zagranicznych z rangą Aktuaryusza.

— *12 stycz.* Za prace około wstrzymania czumy w Bessarabskim obwodzie, lekarz powiatowy Kowelski *Holdethal* mianowany radzcą honorowym, a lekarzom powiatowym: Rowieńskiemu *Pohowskiemu*, Akermańskiemu *Haciskiemu*, Czerykowskiemu *Kalinowskiemu* i Grodzieńskiemu *Królikowskiemu*, objawione Monarsze zadowolenie.

— Tymczasowa Kommissya Kontroli wydziału prowiantskiego ogłasza, iż ukończyła rachunki likwidacyyne gubernii Wołyńskiey, za brane w latach 1812, 1813 i 1814 za kwitami produkta, i przyznała obywatelom tamecznym należności 22,618 r. 85¼ kop. assygnacyami. O wydaniu takowey summy, komu należy, Kontroler Państwa przesłał już do Ministra skarbu odezwę w d. 19 b. m.

— Dowódzca 2giey brygady 1szey dyw. huzarów Jen.-major *Tiemann* podaje do powszechney wiadomości rzadki postępek zostającego u niego na usługach szlachcica gubernii Wileńskiey *Miłaszewskiego*, który czasu ostatniey kampanii, w bitwie pod Dęby-Wielkie, zachwycony od nieprzyjaciela, mając przy sobie 400 dukatów pomienionego Jenerała, pomimo naywiększego niedostatku i nędzy podczas zostawania w niewoli, ani jednego z nich nie użył na swoje potrzeby, i wszystkie, za otrzymaniem wolności, właścicielowi zwrócił.

(*T, P.*)

Odessa d. 20 stycznia.

Dnia 14 stycznia roku bieżącego odbyło się posiedzenie Towarzystwa gospodarstwa wieyskiego Rossyi Południowey. Wybrani na członków PP. *Gamalej*, *Isnardi Castaigne*. Hrabia *Edling* złożył model prassy do wyciskania winogron, korzystnie używaney w Bessarabii. P. *Demol* czytał programma konkursu do otrzymania nagrody, przez Towarzystwo wyznaczoney dla tych, którzy w nayiepszym gatunku żyto uprawiać będą, tudzież arcy ciekawe pismo o jarmarkach Noworossyyskiego kraju. Na témże posiedzeniu jednomyślnie przyjęto dodatkowe postanowienie, wniesione przez P. *Morozowa*, sekretarza Towarzystwa. (*G.S.P.*)

Kercz, d. 30 grudnia 1831.

Dnia 14 przeszłego miesiąca listopada, rossyyski kupiecki statek *Ś. Anna*, naładowany różnemi towary w porcie Kerczeńskim, wypłynął, przy pomyślnym wietrze, ku brzegom Mingrelii, do *Redut-Kale*. W nocy na dzień 16, o 40 mil od miasteczka *Gagry*, nie dawno przez woyska nasze zajętego, powstała nagle cisza morska; pęd wody unosił statek ku Czerkieskiemu brzegowi, w odległości nie więcey 10ciu wiorst. Po południu szyper statku *Jan Bondarew*, zoczył płynącą od brzegu wprost na statek łodź, na którey znaydowało się blisko 50 zbroynych Czerkiesów. Statek liczył tylko 6 maytków, a u niego oręża nie było, prócz jedney strzelby i pistoleta; nie bacząc na to szyper i maytkowie postanowili bronić się do ostatka i jęli się drągów i żelaznych kołow znaydujących się na statku. Czerkiesy zbliżyli się o zmierzchu, i zaczęli strzelać z karabinów, a podszedłszy potém wedrzeć się chcieli z dobytemi szablami na pokład statku; lecz osada, zachęcona przez szypra, tak dzielny dała odpor napastnikom, rażąc drągami i kołami, iż Czerkiesy, straciwszy w zabitych lub utopionych przeszło 10ciu, a mając do 20tu ranionych, przymuszeni byli opuścić statek i na powrót do brzegów odpłynąć. W tey nierówney potyczce zdobyto na Czerkiesach dwie szable, jedną pikę i wiosło; na statku raniony maytek *Nikita Jani* kulą w gębę, a także ślepe wystrzały opaliły prochem dwóch ludzi. Gdy niebezpieczeństwo przeszło, szyper roskazał spuścić czółno i statek przez noc całą odpychać od brzegu, żeby na drugi dzień nie uledz podobnemu napadowi. Rankiem wiatr zaczął się odświeżać i statek pomyślnie dostał się dnia 26 listopada do warowni *Redut-Kale*, gdzie szyper doniósł o zdarzeniu i stawił przed zwierzchnością maytka ranionego do wyleczenia, oraz zdobyty oręż. Po wyładowaniu towarów, powrócił statek do portu Kerczeńskiego dnia 8 grudnia.

Tak waleczny postępek szypra i maytków statku *Ś. Anny* godny jest wiadomości powszechney. Przytém wypadek takowy ostrzedz powinien właścicieli i szyprów kupieckich statków, żeglujących w pobliżu brzegów *Czerkiessyi* i *Abazyi*, o potrzebie falkonetów i inney broni na statkach dla odparcia górali, w przypadku napaści, podobney do wyżey opisaney. Nie na każdym znaydą się tyle waleczni, ile szyper *Jan Bondarew*, i jego maytkowie, i nie zawsze trafi się możność, równie szczęśliwego uchronienia się od straty statku i ładunku, tudzież ludziom od nayokropnieyszey niewoli. (*Wiest. Odes.*)

Sprostowanie pomyłki gazet zagranicznych. Artykuł umieszczony w gazecie *Börsen-Halle*, dnia 1 lutego r. bieżącego, wyjęty z Dziennika francuzkiego *Temps* dnia 26 stycznia, zawiera w sobie błąd, który pośpieszamy sprostować. Napisano tu: „że pewien negocyant, jadący z Połongi, był eskortowany, aż do Petersburga przez Kozaków."

Każdy podróżny, jakieykolwiek bądź professyi lub stanu, bez żadney przeszkody granicę Rossyyską przebywa, tak wchodząc, jako też wychodząc z Imperyum, skoro jest opatrzony w potrzebne pasporta. Co się zaś tycze konwoju, który towarzyszył wzmiankowanemu negocyantowi, znaczna ilość przemycanych towarów, przy nim znalezionych, była przyczyną oddania go pod dozor policyyny, dla zabezpieczenia opłaty sztrafu, oprócz konfiskaty samych towarów, jako za złamanie prawa. (*J. d. S. P.*)

Warszawa dnia 18 stycznia.

(z Kró. Pruskiey Gaz. Rząd.)

Zbiegli za granicę buntownicy polscy, których występne i bezrozumne zamysły wyrwały ich oyczyznę z kwitnącego stanu i strąciły w otchłań nieszczęść, nieprzestają rozsiewać wszelkiemi sposobami potwarzy na Rossyą i Rząd Ros-

syyski. Nie masz tak dzikiego zmyślenia, któregoby nie odważyli się za prawdę podawać, a łatwowierni lub źle myślący dziennikarze, żarliwie starają się rozpostrzenić one po całym świecie. Lecz dosyć jest przytoczyć tutay te wymyślenia, a każdy o ich płonności sam się przekona. Pisano we Francuzkich (i powtórzono w niektórych Południowo-Niemieckich) gazetach: „Listy z Warszawy donoszą o okrutném postępowaniu Rossyan. Nie przeydzie dzień bez tego, żeby nie rozstrzelano kilku obywateli. Rossyanie, przewyższając Turków w barbarzyństwie, nie znają żadney różnicy mniemań, stanów i płci. Osobliwie pragną, jak się zdaje, wytępić zupełnie cywilizowaną klassę mieszkańców. Rzemieślnicy, żądający zapłaty za robotę dla Rossyyskich urzędników woyskowych, odbierają w nagrodę razy knutem i pałaszem, i za szczęście liczyć powinni, że pozostają przy życiu."— Jeśliby można było stłumić w sobie gniew na tak złośliwą potwarz, tedy należałoby śmiać się z głupstw podobnych. Cała Warszawa, cała Polska, świadkiem jest łagodnego, umiarkowanego postępowania Rossyan. Dwakroć w tygodniu, każdy bez wyjątku, wolny ma przystęp do Feldmarszałka Xięcia Warszawskiego; Wojenny zaś Gubernator, Hrabia *Witt*, w każdey porze gotów przyjąć każdego, ktoby z nim życzył mówić. Wszyscy wyżsi Rossyyscy Urzędnicy idą z sobą na wyścigi w goieniu ran, przez buntowników Polsce zadanych. Łagodność, umiarkowanie i sprawiedliwość przewodniczą każdemu ich postępkowi. Istotny biorą oni udział w losach narodu, sprowadzonego na kray przepaści przez niektórych szaleńców i przestępców, i wszelkiemi sposobami usiłują przynieść mu ulgę. Na dowiedzenie prawdy słów naszych dosyć wymienić wyższych Urzędników. Cesarz, w wielkomyślności swojey, umyślnie wybrał takich ludzi, których osobisty charakter mógł bydź już rękoymią przyszłego ich postępowania. Co się zaś tycze woysk Rossyyskich, tych obeyście się jest takie, iż o naymnieyszey skardze na nich nie słychać. Cenią dopiéro karność, ile wprzód cechowali odwagą swoją. Nie podobna bez serdecznego wzruszenia patrzeć, jak łagodnie i po bratersku obchodzą się z tymiż samymi wojownikami Polskimi, z którymi niedawno jeszcze naykrwawszy bóy wiedli. Słowem, postępowanie ich takie, jakie było w roku 1814 i 1815 podczas weyścia do Paryża: a w tym względzie głos powszechny zupełną im oddaje sprawiedliwość. Niektórzy tylko dziennikarze, nie tyle dbający o prawdę, ile o dopięcie występnych zamiarów swoich, wystawują wypadki w odmienném świetle, ażeby wzburzyć młode niedoświadczone umysły, i wciągnąć je do swych tajemnych zamysłów.— Wiele gazet powtarza bayki o bezustannych aresztach, uwięzieniach, kaźniach; ale w tém nie ma ani cieniu prawdy, i w Warszawie nikt zgoła o tém nie wie; zapewne podobne aresztа i kaźnie istnieją tylko w głowie tych, którzy radziby oglądać je w skutku, by wziąć ztąd pochop do nowych potwarzy, i którzy w niedostatku rzeczywistości brednie swoje za prawdę udają, pamiętając na jezuickie prawidło: „Kłam śmiało, wszakże czemukolwiek uwierzą."— Dziennik francuzki, *le Constitutionnel*, do tego stopnia bezczelność posunął, iż, powiada przeszło 30,000 ludzi zesłano już na Syberyą; męczarniom i karom nie masz końca; starzec jeden nazwiskiem Rotermund, przykuty był do działa, a jakaś Hrabina, z powrozem na szyi, chłostana była publicznie śród ulicy.— Zhańbilibyśmy siebie, chcąc wyrzec choć jedno słówko na zbicie tych i tym podobnych bezecnych oszczerstw; lecz wstrzymać się nie możemy od wytknięcia na końcu, do jakich sprzeczności doprowadza ta nierozsądna namiętność ku potwarzy. W tymże artykule dziennika *le Constitutionnel* napisano: „Rossyanie tak opanowali Zamość: spędziwszy włościan z pobliżkich okolic, przymusili tych nieszczęśliwych iśdź na czele swych półków, i niemi otoczyli swoje działa. Kapitulacya zgwałcona była w sposób nayhaniebnieyszy. Jenerałów i Oficerów powieziono do Moskwy, celem zesłania ich potém na Syberyą i t. d.— Zachodząca tu sprzeczność okazuje, z jakiego źródła czerpane te wiadomości; naprzód dziennik rzeczony pisze: Rossyanie przez to zdobyli Zamość, iż przed sobą pędzili włościan polskich, *a zatém siłą;* a potém dodaje, że oni zgwałcili kapitulacyą; zatém wzięli twierdzę *przez kapitulacyą*. Czemuż teraz wierzyć? — Zaledwie napomknąć wypada, że ani w jedney, ani w drugiey wiadomości, nie ma słowa prawdy, gdyż twierdza Zamość zdobyta ani siłą, ani przez kapitulacyą, lecz dobrowolnie i bezwarunkowie oddała się miłosierdziu MONARCHY swojego.— Zatém wszystkie rzeczone powieści o gwałtach, gnanych przed woyskiem włościanach, o złamaniu kapitulacyi i t.p. niczém inném nie są, tylko czczém zmyśleniem. (*G. S. P.*)

Warszawa dnia 18 lutego.

Do wiadomości w Numerze onegdayszym Gazety umieszczoney, dodać należy, że N. CESARZ i KRÓL Jmć, uwalniając Członka Rządu, Jenerała Dywizyi *Kosseckiego*, od służby woyskowey, udzielił mu zarazem, podobnie, jak Ministrowi Sekretarzowi Stanu Królestwa Polskiego, Stefanowi Hr. *Grabowskiemu*, pozwolenie noszenia munduru Jenerała Rossyyskiego.

Sztab korpusu JW. Jenerała *Rydigera* przeniesiony został do *Lublina*.

U Referendarza Stanu, Prezydenta Miasta Stołecznego *Warszawy*, dnia onegdayszego był świetny wieczór, zaszczycony obecnością znakomitych osób płci oboyey.

Senat Rządzący wolnego, niepodległego i ściśle neutralnego miasta Krakowa i jego okręgu. W wykonywaniu naywyższey woli trzech Nayjaśnieyszych, krajem wolnego miasta *Krakowa* i jego okręgu opiekujących się Dworów, objawioney sobie przez ciągle istnieiącą konferencyą Rezydentów trzech Mocarstw, za pośrednictwem Dyrekcyi Policyi i Woytów Gmin, wezwał Senat Rządzący woyskowych Polskich do niezwłocznego territoryum Rzeczypospolitey opuszczenia, jakoż znaczna ich ilość okazała się wezwaniu temu powolną; gdy jednak dotąd wielu jeszcze woyskowych Polskich w kraju tuteyszym znayduje się, a ociąganie się ich z dopełnieniem powyższego rozporządzenia, zwróciwszy na siebie uwagę Nayjaśnieyszych Dworów, spowodowało oneż do ponowienia naymocnieyszego polecenia, aby do niezwłocznego opuszczenia wolnego miasta *Krakowa* i jego okręgu znaglonemi zostali; Senat Rządzący przeto, przez ninieysze obwieszczenie, wzywa ostatecznie woyskowych Polskich do opuszczenia kraju Rzeczypospolitey w terminie następującym, a mianowicie: PP. Officerów wszelkiego stopnia do dnia 16 b. m., a podofficerów i żołnierzy natychmiast, bez żadney czasu przewłoki, za otrzymaniem stosownych od Dyrekcyi Policyi paszportów, którey dopilnowanie wykonania ninieyszego postanowienia poleconém zostaje. Jeżeliby zaś kto z woyskowych Polskich posiadał paszport legalny, albo upoważnienie wydane przez Władze, od których należy, nadające mu prawo do dalszego bawienia w kraju wolnego miasta *Krakowa* i jego okręgu, natedy takowe w przeciągu 24 godzin Dyrekcyi Policyi miasta *Krakowa* zaprodukować winien będzie, dla stosownego rozpoznania i położenia na nich wizy, jeżeli takowe przez nią za dostateczne uznanemi zostaną. Ogłaszając Senat powyższą Nayjaśnieyszych Dworów wolą, które spełnienie stało się nieodzowném, spodziewa się, że woyskowi Polscy, oszczędzając siebie i władz krajowych, na które włożony został obowiązek zajęcia się niezwłocznem oneyże do skutku przywiedzeniem, z upoważnieniem nawet użycia w razie potrzeby kroków zniewalających, zechcą dać przykład powolności nayWyższym rozkazom i w terminie powyżey zakreślonym, ninieyszemu ostatecznemu wezwaniu zadosyć uczynić nie omieszkają. W *Krakowie* dnia 6 lutego 1832 r.

Dziś zimna stopni 6, wczora było 8. (*G. W.*)

PRUSSY.

Berlin d. 26 stycznia.

Król Pruski mianował Prałata Chełkow-

skiego Biskupem Poznańskim, a Prałata Kowalskiego Gnieźnieńskim. — 22 stycz., przyjechał tu Xżę Antoni Radziwiłł, Namiestnik Poznański, z *Töplitz*. (*T. P.*)

— W *Kró. Pruskiey Gazecie Rządowey*. Umieszczona następująca wiadomość urzędowa z Królewca pod dniem 30 stycznia:

„Mieliśmy już zręczność dowodnego okazania w tey gazecie, że pewna część przyjętych pod opiekę Państwa naszego żołnierzy polskich, uległa wpływowi złośliwych i kary godnych rad, które, nie tylko wzbudziły w nich nieufność ku rozporządzeniom zwierzchności mieyscowey, celem wypełnienia woli naszego Naymiłościwszego Króla, lecz nawet skłonili do kuszenia się z występnym uporem o spełnienie swych zamiarów na tey ziemi, pod prawami którey szukali dla siebie opieki. Nasienie złego, pomimo przyjacielskich rad i namowy nieszczęściem szeroko się rozpleniło, i w niektórych z ludzi pod opieką naszą zostających wytępiło uczucie wdzięczności i zaufanie, które naturalnym sposobem powinno było zrodzić się po otrzymaniu tylu dobrodzieystw i po tak łagodném z nimi obeyściu się. Wziąwszy za prawidło, przeciwko płonnym wieściom wszelkiego rodzaju, zawsze stawić prawdę, zmuszeni jesteśmy z żalem dać wiadomość o wypadku, któremu nie zdołałyby zapobiedz łagodność i wspaniałość bez szwanku godności Państwa i honoru jego oręża."

„Wiadomo, że po powrócie większey części polskich pod-oficerów i żołnierzy pozostała jeszcze w tey prowincyi pewna liczba takich, którzy nie chcieli wracać do rodziny, i którym, przez łaskę naszego Króla dozwolono pozostać tutay tymczasowie do późnieyszego rozkazu. Zatém wyznaczono kommissye spólne, z jednego Sztabs-oficera i Deputata Rządowego, dla bliższego weyrzenia w stosunki tych ludzi, i podzielenia ich na różne klassy. Niektórzy z nich bowiem, jako ciężkiemi występkami, względem prawego Rządu ich oyczyzny obarczeni, szukaćby chcieli schronienia, ile tylko można, daley; drudzy przy mnieyszém poczuwaniu się do winy, mogliby wyjednać pozwolenie dłuższego pobytu na ziemi gościnney, przekonawszy o możności utrzymania się; nakoniec tych, którzy po dóyrzałey i spokoyney rozwadze uznaliby niesłuszność niedowierzania ku Rządowi ich oyczyzny, należałoby, bez żadnego wszakże przymusu, wysłać torem ich towarzyszy, którzy już powrócili. — Te rozporządzenia, litość uwielbianego naszego Króla za zasadę mające, przez takich tylko ludzi odrzucone bydź mogły, w których sercu własne przekonanie o zdradzie wytępiło wszelkie uczucie wdzięczności."

Jedna z pomienionych kommissyy dnia 27 teraźnieyszego miesiąca, zająwszy się poruczoną czynnością przybyła do wsi Fischau między Elblągiem a Malborgiem, dokąd był wysłany oddział Polaków kwaterujących w tych okolicach. Policzonych do pierwszey wyżey wzmiankowaney klassy, postanowiono przez Stum i Mewe zaprowadzić w okolice Nowego-Miasta (Neuenburg), gdzie dla nich tymczasowie inne przeznaczono kwatery. Lecz niektórzy zpomiędzy nich, poburzywszy innych spółtowarzyszy, oświadczyli, że chcą pozostać razem i iśdź przez Malborg i Tczewo (Dirschau). Inne oddziały polskie, wbrew rozkazom, wystąpiły także z okolic ku wsi Fischau, i powiększyły massę buntowników przeszło do 500. Trefunkiem znaydujący się tu oficer polski i dwóch tameczznych obywateli zostali przez nich znieważeni, a ocalenie swe winni jedynie odwadze woyskowego członka kommissyi Majora *Szweykowskiego*.

W pobliżu wioski stał oddział piechoty Pruskiey dla konwoju tych, którzy przez kommissyą do różnych klass policzeni będą. Buntownicza i zuchwała kupa, pomimo wszelkiey namowy, wystąpiwszy ze wsi ruszyła przeciwko temu oddziałowi woysk. Dowódzca jego, kapitan 5go półku piechoty *Richter* posłał do nich z zaleceniem, ażeby się zatrzymali i dalszych czekali rozkazów; lecz na chwilę tylko okazali posłuszeństwo. Oficer Pruski zniewolony był dać rozkaz nabicia broni w oczach Polaków, lecz i to niedługi sprawiło skutek. Jeden z buntowników głośno zawołał na swych kolegów „marsz!" i cała kupa z wrzaskiem i podniesionemi pałkami uderzyła na oddział pruski.

Wtenczas pruski oficer, nie mając innych środków utrzymania godności Państwa i honoru jego broni, rozkazał z odwiedzionemi kurkami iśdź na spotkanie buntowników; lecz i to nawet ich nie wstrzymało, a Dowódzca oddziału, widząc przewyższającą liczbę buntowników, grożącą mu opasaniem, zmuszony był stanąć w odległości 20 kroków i rozkazał dać ognia. Dziewięciu zabitych, i dziesięciu ranionych padło ofiarą złośliwego fałszu i burzliwa kupa rozpierzchła się na około. — Główny berszt, wachmistrz, już uwięziony, i użyto wszelkich środków, ażeby spokoyność publiczna przez tych buntowników zakłócona nie była. Członkowie Kommissyi i Dowódzca oddziału na wdzięczność zasługują za okazaną przez nich dzielność.

Jakkolwiek czyniono zadość każdemu żądaniu ludzkości i miłosiernego pobłażania względem ludzi, którzy pod naszą oddali się opiekę; lecz rozkazy Monarchy, godność naszego Państwa, honor Królewskiey broni i bezpieczeństwo publiczne, przedewszystkiém strzeżone bydź powinny. (*G. S. P.*)

Anglia.

Londyn d. 3 lutego.

Od czasu, jak Lord *Palmerston*, przy rozwiązaniu Ministeryum *Godericha*, złożył urząd Sekretarza woyny, piastowało ten urząd czterech członków Parlamentu, jako to: Lord *Francis Leveson Gower*, Pan *Henry Hardinge*, Pan *E. W. Wynn* i Pan *Henry Parnell*. Lord *Palmerston* piastował ten urząd przez lat 18, to jest, od roku 1809 do 1827.

— Lord *Hill*, jako naczelny dowódzca woyska, zalecił utworzyć dwa nowe obwody woyskowe, których główna kwatera ma bydź w *Bristol* i *Dud..n* w Hrabstwie *Worcester*. Anglia i Wallia są teraz podzielone na 5 obwodow woyskowych.

— Dnia 25 b. m. umarł Lord *Kinsale*. Był on pierwszym Baronem Irlandzkim, i odziedziczył prawo mieć nakrytą głowę w obecności Króla, któreto prawo Król *Jan* dał Hrabiemu *Ulster*.

— Aresztowano przywódzców buntowniczego zgromadzenia w *Manchester*, gdzie byli ludzie uzbrojeni w nabite pistolety.

— Pan *Birch* wynalazł w tuteyszey stolicy sposób smarowania osi u pojazdów bez zdeymowania kół. Nadto pojazd, którego osie sposobem jego są smarowane, może odbyć drogę 2656 mil angielskich bez powtórnego smarowania.

— Cholera ustaje w *Edymburgu*, dotąd zachorowało tam tylko 5 osób, z których 2 umarły. W ogólności zachorowało w Anglii na Cholerę 3417 osób, z których 1076 umarło. (*G. W.*)

Francya.

Paryż dnia 26 stycznia.

Policya tuteysza ogłasza, iż nie będzie odtąd ponawiała bawiącym tu Polakom pozwoleń mieszkania nadal w stolicy; i po upłynieniu teraźnieyszych, będą oni musieli udać się do wyznaczonych im prowincyy.

— Gazeta *Courrier* twierdzi, iż odebrano tu 23 b. m., urzędowe oświadczenie gabinetu Madryckiego, iż 25,000 woyska hiszpańskiego wkroczy natychmiast do Portugalii, skoro tylko Don Pedro do kraju tego zbroyno wtargnie. (*T. P.*)

Teatr. Na wczorayszém przedstawieniu poraz pierwszy *Amalii Mansfield*, mnóstwo widzów znaydowało się. Staranna gra, tak w tey, jak i w każdey roli pracowitey naszey artystki JPanny *Górskiey* zasługuje na naywiększą zaletę. Po skończoney sztuce zaszczycona została przywołaniem.

Dziś w Teatrze sztuczne przedstawienia przybyłego do tuteyszego miasta JPana *Tescher*, Dyrektora, Baletu w Berlinie. Dway uczniowie jego będą tańczyć *Pas des deux grotesque*, a jedynastoletni uczeń *Dornewas*, przedstawi komiczną scenę pod nazwiskiem *Żoko czyli Małpa Brazylijska*. — Pomiędzy temi przedstawieniami odegraną będzie komedya we dwóch aktach *Splin albo Czarny Człowiek*.

DODATEK

DODATEK PIERWSZY DO GAZETY KURYERA LITEWSK. N. 19.

Wilno dnia 15 Lutego v. s. 1832 roku.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU.

O podaniu do wiadomości form, według których hraždanie i jednodworcy w guberniach Zachodnich układać powinni popisy familiyne.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MOSCI, Senat Rządzący słuchał przedstawienia Ministra Skarbu, przy którém, w skutek 6go punktu Naywyżey potwierdzonego dnia 1go grudnia 1831 roku postanowienia Komitetu PP. Ministrów, składa Rządzącemu Senatowi formy, podług których podawać powinni hraždanie i jednodworcy w guberniach Zachodnich familiyne popisy, tudzież prawidła pisania jak onych, tak też i kart familiynych (семейные листы). Rozkazali przedstawione przez P. Ministra Skarbu formy, według których hraždanie i jednodworcy w guberniach Zachodnich powinni podawać familiyne popisy, tudzież prawidła pisania onych, wydrukowawszy w drukarni Senatu potrzebną ilość exemplarzy, rozesłać do wszystkich Rządów Gubernialnych przy ukazach dla podania do wiadomości powszechney jak w Zachodnich, tak i w innych guberniach. A gdy w 6tym punkcie Naywyżey potwierdzonego dnia 1go przeszłego grudnia postanowienia Komitetu PP. Ministrów zalecono: popisy familiyne pisać w języku rossyyskim na osobnych arkuszach, podług daney formy, przeto takowych rubrykowanych arkuszy, jak dla familiy, tak dla pojedyńczych osób, wydrukować także w drukarni Senatu, ile potrzeba będzie, i do każdey Izby Skarbowey w guberniach Zachodnich posłać każdego z nich gatunku po cztéry tysiące exemplarzy, ażeby takowego papieru przedaż odbywała się w podskarbstwach powiatowych po 10 kopiejek za każdy arkusz, przy czém zalecić rzeczonym Izbom, ażeby one włożyły ścisły obowiązek, na kogo wypadnie, doglądania, iżby takowa przedaż nie drożey nad oznaczoną cenę odbywała się i bez naymnieyszey zwłoki; pieniądze z wyprzedaży tego papieru otrzymane odsyłać w swoim czasie do Podskarbstwa przy Senacie ustanowionego, a tym czasem, stosując się do liczby ludzi w każdey gubernii, obowiązanych składać takowe popisy, aby donieśli nieodwłócznie Senatowi o tey naznaczoney teraz liczbie arkuszy rubrykowanych, czyli mogą one wystarczyć, czyli też jeszcze trzeba, i wiele mianowicie wydrukować i przysłać na sprzedaż; po upłynieniu zaś naznaczonego terminu na podawanie familiynych popisow, pozostały papier rubrykowany odesłać na powrót do Senatu, bez odwłóki z doniesieniem, ile pieniędzy weszłych z wyprzedaży posłano do Podskarbstwa Senatu. I o tém do Izb Skarbowych guberniy Zachodnich posłać ukazy, i również przez ukaz dać wiedzieć i Ministrowi Skarbu. Dnia 21 stycznia 1832 roku. (Z 1go Departamentu).

Prawidła pisania familiynych popisów i kart o hraždanach i jednodworcach guberniy Zachodnich.

1) Hraždanie i jednodworcy guberniy Zachodnich obowiązani, na mocy 1go punktu Naywyżey potwierdzonego 1 grudnia 1831 roku postanowienia Komitetu PP. Ministrów, złożyć w kommissyach powiatowych, popisy według dołączających się przy tém form: dla familiynych pod literą A, a dla pojedyńczych pod literą B.

2) W popisie pod literą A, mają bydź oznaczone na tytule, dzień, miesiąc i rok podania popisu, imie, nazwisko i teraźnieysze mieysce zamieszkania głowy familii.

3) Na drugiey stronicy pisać należy: w rubrykach 1szey i 4tey N. N^{ra}. osób składających familią, jako to: 1szy, 2gi, 3ci i t. d. każdey płci z osobna; w rubryce 2giey oznaczać osoby męzkiey, a w 5tey żeńskiey płci, następną koleją: pisać naprzód naystarszego w familii; jeżeli ma on matkę owdowiałą, tedy kłaśdź ją w pierwszym wierszu rubryki płci żeńskiey; a naprzeciw jego w rubryce męzkiey płci zostawić czyste mieysce, a niżey pisać już naystarszego w familii; żony pisać obok ich mężów; na przeciw wdowców i wdów zostawić w przeciwległey rubryce czyste mieysce, naprzeciw bezżennych pisać w rubryce płci żeńskiey

niezamężne ich siostry i t. d., w rubryce 3ciey i 6tey oznaczać lata każdey osoby, w rubryce 7mey stan, a w rubryce 8mey mieysce zapisania, wybrane przez familią z wyrażeniem gubernii, powiatu, miasta lub wsi, i w czyjém one znaydują się władaniu.

4) Jeżeli arkusz jeden nie obeymie wszystkich osób familii, tedy do pierwszego przyszywa się drugi arkusz, na którym zapisują się pozostałe osoby, tymże porządkiem.

5) W popisie pod literą B. składanym przez obywatela pojedyńczego, mają bydź oznaczone na tytule: dzień, miesiąc i rok podania podpisu, i teraźnieysze mieysce jego zamieszkania; a niżey, w rubrykach, pisać: w 1szey imie własne, oyca i nazwisko osoby, w 2giey lata, w 3ciey stan, w 4tey mieysce zapisania, wybrane przez tę osobę, z wyrażeniem gubernii, powiatu, miasta lub wsi, i w czyjém one znaydują się władaniu.

6) Posiadacze dóbr ziemskich lub poddanych ludzi, oprócz popisów według formy A, o swoich familiach, lub według formy B, o sobie samych, podają wiadomość, własnoręcznie podpisaną o rewizyyney i obecney liczbie zostających w ich władaniu ludzi płci oboyga i mieyscu ich zapisania i zamieszkania.

7) Kommissye powiatowe, otrzymawszy popisy według form ułożone, wciągają one do ogólnego powiatowego popisu, oznaczając na podanych Ner, pod którym zapisane są w ogólnym popisie.

8) Karty, które, na osnowie 11go punktu N a y w y ż e y potwierdzonego 1go grudnia 1831 roku postanowienia Komitetu PP. Ministrów, Kommissye powiatowe obowiązane, po przyjęciu popisów, wydawać każdey familii i pojedyńczemu obywatelowi, mają bydź prostą kopią podanych popisów, za podpisem jednego z członków kommissyi.

9) Bilety takowe nie inaczey wydają się, jak po zapisaniu w rejestr pism wychodzących. (*Gaz. Sen.*)

A.

POPIS FAMILIYNY

13 lutego 1832 roku,

O b y w a t e l a.

ALEXEGO PIETROWA,

zamieszkałego

w Gubernii Grodzieńskiey, powiecie Brzeskim, we wsi Hrabiego Zamoyskiego, Przeborowie

N.	Płeć mezka. Imie własne, imie oyca i nazwisko	lata
1.	Alexy Damiana (syn) Pietrow, wdowiec	40
	Synowie jego:	
2.	Mikołay	18
3.	Sergiusz	13

A.

N.	Płeć żeńska. Imie własne, imie oyca i nazwisko	Wybrane. lata	Stan.	Mieysce zapisania
1	Alexego Pietrowa matki, Tacyana córka Jegora	68	Jednodworstwo	Gubernii Grodzieńskiey powiatu Brzeskiego wieś Hrabiego Zamoyskiego Przeborowo.
	Córki Alexego Pietrowa:			
2	Marya	17		
3	Agata	16		
4	Synowica Alexego Pietrowa, córka zmarłego jego brata Sidora, Alexandra Pietrowa	23		

B.

P O P I S

23 stycznia 1832 roku

O B Y W A T E L A,

zamieszkałego

w Gubernii Mińskiey, powiecie Bobruyskim, w mieście Bobruysku, w domu własnym.

Imie własne, oyca i nazwisko	Wybrane. lata	Stan	Mieysce zapisania
Alexander Sergiusza syn Andrejew . . .	36	Hrażdaństwo honorowe.	Miasto Bobruysk.

DODATEK DRUGI DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 20.

Wilno dnia 15 Lutego v. s. 1832 roku.

Ogłoszenie.

1 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Na mocy 192 § dodatkowych prawideł o urządzeniu handlu, dnia 14 nowembra 1824 roku wydanych, ogłasza się: iż, którzy zostawali w upłynionym 1831 roku w kupiectwie 3ciey gildy Miasta Poniewieża Upitskiego Powiatu żydzi: miasteczka Poswola, Benjamin Abramowicz Cemachowicz, Birol, Abram Eliaszewicz Lurije, Krakinowa, Gurel Eliaszewicz Jofet, i Adel Josielowicz Kryger — i miasta Poniewieża Szmuyło Mendelowicz Żyw, wypisawszy się z kupiectwa na teraźnieyszy 1832 rok, pozostali w mieszczańskim stanie; lutego 10 dnia 1832 roku.

Sowietnik i Kawaler Kazimierz Nowicki.
Sekretarz Kowalenok.
Naczelnik Stołu Purzycki. (192)

Włoczęgi.

1 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniéyszém ogłasza się, iż wziętych w 1831 roku, w tuteyszym Obwodzie, za niepokazanie na piśmie świadectwa *pięciu ludzi*, uznano za włoczęgów, i z rozporządzenia Zwierzchności odesłano podług ich sposobności do *Odesskiey Aresztanckiey Hraždańskiey roty*, którzy się powiadali bydź rodem: 1szy) *Iwan Alexiejew Hryszko*, lat 26, nie żonaty, czytać ni pisać nie umie, z włościan Żytomierskiey gubernii, obywatela Majora Iwanowicza, przymiotami: wzrostu 2 arsz. $5\frac{7}{8}$ wiersz., włosów na głowie, brwiach i wąsach ciemno-rusych, oczu szarych, twarzy czystey, nosa podługowatego. — 2gi) *Danito Siemienow* lat 27. nie żonaty, czytać ni pisać nie umie, gdzie się rodził i do kogo przynależy nie wie, wzrostu 2 arsz. $5\frac{5}{8}$ wiersz. włosów na głowie i brwiach rusowatych, oczu szarych, na twarzy ma piegi, na lewey ręce dwóch palców po sustawy braknie. — 3ci) *Paweł Dinienko* (inaczey *Tichon Sołohonow*) lat 32, nie żonaty, czytać ni pisać nie umie, Chersońskiey gubernii, Odeskiego powiatu, wsi Boyłaczuka, z włościan obywatela Półkownika Cymskaho; wzrostu 2 arsz. 8 wiersz. włosów na głowie i brwiach ciemnorusych, na wąsach świetleyszych, oczu szarych, twarzy czystey. — 4ty) *Iwan Denisow* lat 25, nie żonaty, czytać ni pisać nie umie, Grodzieńskiey gubernii, Ihumeńskiego powiatu, ze wsi Smolewicz, z wolnych ludzi, wzrostu 2 arsz. $6\frac{4}{8}$. wiersz., twarzy nieco ospowatey, oczu karych, włosów na głowie rusych, w niższey szczęce jednego zęba nie staje. — i 5ty) *Pietr Prawdin* lat 25, nie żonaty, czytać ni pisać nie umie, z włościan obywatela Połtawskiey gubernii Perejasławskiego powiatu Sulimy, wzrostu 2 arszyny $6\frac{1}{8}$ wiersz., włosów na głowie i brwiach czarnych, oczu karych, nosa i gęby średnich. Sowietnik Przybylski.
Za Sekretarza Dżumiński. (181)

Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniéyszém ogłasza się, iż wzięty w 1831 roku w Bessarabskim Obwodzie za niepokazanie na piśmie świadectwa człowiek *Ihnat* Iwanow *Skalizubeńko* lat 48. wdowiec, uznany za włoczęgę i dla niesposobności do Aresztanckiey roty *zesłany na Syberyą na osiedlenie*. Powiadał, że jest rodem Kijowskiey gubernii, Umańskiego powiatu, wsi Czystopola, z włościan obywatela Hrabi Moszyńskiego, przymiotów: wzrostu 2 arszyny $6\frac{3}{8}$ wierszkow, włosow na głowie, brwiach, wąsach i brodzie, rusych, oczu szarych, twarzy czystey, nosa i gęby zwyczaynych, na lewey szczęce i łbie ma niewielkie dwie brodawki, w gębie wierzchnich i spodnich zębow braknie.

Sowietnik Przybylski.
Za Sekretarza Dżumiński. (182)

1 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniéyszém ogłasza się, iż wzięty w Bessarabskim Obwodzie za niepokazanie na piśmie świadectwa *Stiepan* Potapow *Kiwerdinow* lat 50. nieumiejący czytać ni pisać, żonaty, uznany za włoczęgę, i dla niesposobności do robotników Kaukazkich liniowych Kozaków, w 1831 roku *zesłany na Syberyą na osiedlenie*, który się pokazał rodem Smoleńskiey gubernii, Rosławskiego powiatu, wsi Wisznikow z włościan obywatela Dubińskiego, przymiotow: wzrostu 2 arszyny $4\frac{5}{8}$ wiersz., włosów na głowie i brwiach ciemno-rusych, wąsach i brodzie rusych, oczu szarych, nosa i gęby średnich, twarzy czystey, na lewey ręce wielki palec do połowy odrąbany.

Sowietnik Przybylski.
Expedytor Dżumiński. (183)

1 Od Bessarabskiego Obwodowego Rządu niniéyszém ogłasza się, iż wzięty w Bessarabskim Obwodzie za niepokazanie na piśmie świadectwa człowiek *Jegor* Andrejew *Kryniczka* lat 45, nieumiejący czytać ni pisać, nie żonaty, uznany za włoczęgę i dla niesposobności do robotników u Kaukazkich liniowych Kozaków, w 1831 roku *zesłany na Syberyą na osiedlenie*, który powiadał się bydź rodem Wołyńskiey gubernii, Dubieńskiego powiatu, wsi Bierch, z włościan obywatela Lipińskiego; przymiotow: wzrostu 2 arsz. 4 wiersz., włosow na głowie, brwiach, wąsach i brodzie czarnych, oczu karych, twarzy śniadey, w gębie z prawey strony dwóch kątnich zębów niestaje, na lewey ręce wskazujący palec krzywy i na prawém ramieniu z tyłu szram.

Sowietnik Przybylski.
Expedytor Dżumiński. (184)

Licytacya.

1 Skutkiem rezolucyi w Szlacheckiey Powiatu Wileńskiego Opiece na dnia 14 maja 1831 roku nastałey, po dopełnieniu urzędowey inwentacyi funduszu zeszłego Doktora Medycyny i Chirurgii Jerzego Reykowskiego, wszelka tegoż ruchoma pozostałość, będzie się sprzedawać z publiczney licytacyi dnia 29 februaryi idącego roku, w Domie Towarzystwa Dobroczynności Wileńskiey przy ulicy Tatarskiey pod N. 662. w mieście Wilnie położonym — Przeto życzące osoby nabywać cokolwiek z po-

zostałości inwentarzą objętey, w tymże dniu, do wyż wzmienionego Domu, na godzinę 2gą po południu przybydź raczą — Dat roku 1832 miesiąca februarii 15.

Członek Opieki Wileńskiego Powiatowego Sądu Assesor Jan Czyż.

P o z e w.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą, etc. etc. etc. i *Urodzonym, Szlachetnym i Starozakonnym — Anastazyi Mielnikowey Półkownikowey z dokładem męża, i Antoniemu Wisłouchowi po dekrecie suspensionis, a Janowi Snitkowi Kapitanowi woysk Rossyyskich, i Jerzemu Lenkiewiczowi Marszałkowi Powiatu Mozyrskiego, Maryi Liliowey Sędziney z dokładem Opieki, XX. Bernardynom Mozyrskim, XX. Cystersom Kimbarowskim, Zabłockiemu Assesorowi Sądu Niższego Mozyrskiego, Antoniemu Olewińskiemu Podsędkowi Ziemskiemu Mozyrskiemu, Sadkowskiey wdowie z dokładem Opieki, Teofili Nowickiey Sowietnikowey, Antoninie Wańkowiczowey b. Sędziney Bobruyskiey, Zofii Jabłońskiey b. Chorążyney powiatu Mozyrskiego, z dokładem ich mężów; Sukcessorkom zeszłego Marszałka Nowakowskiego, X. Bazylemu Prorwiczowi, X. Bielikowiczowi lub jego Sukcessorom, Antoniemu Chorążemu Rzeczyckiemu i Albinowi Majorowi woysk Rossyyskich, Oskierkom; Wincentemu czyli innego imienia Sołtanowi b. Marszałkowi powiatu Rzeczyckiego, Sztac. Sowietnikowi i Kawalerowi; Sukcessorom zeszłego Michała Renon z dokładem Opieki; Konsencyusza Sukcessorom; Józefie Podwysockiey z dokładem Opieki; Michałowi Rokickiemu; Michałowi i Johannie Jabłońskim Deputatom, Wiszeniewskiemu Rotmistrzowi, Annie Mancewiczowey z dokładem Opieki, Halickiey wdowie z dokładem Opieki, Józefowi Korsakowi Sędziemu, Wysockiemu Kupcowi, Czarnieckiemu, Piaseckiemu, Januszkiewiczowi Podsędkowi Rohaczewskiemu, Józefowi Piotrowskiemu Gubernskiemu Sekretarzowi, Jakóbowi Ossowskiemu, Grzegorzowi Żurawskiemu, Tarleckim Komornikom, Janowi i Konstancyi Szymonowiczom, Onufremu Podwysockiemu, Barancewiczowi, Miładowskiemu, Annie Frentowey z dokładem Opieki, Sambukowi Kupcowi, Polkowskiemu, Maryi Wołodźkowey, Anastazyi Możańskiey, z dokładem Opieki, Anewcie Horodniczemu Stołowickiemu, Józefowi Dyszczyńskiemu Kapitanowi, Stanisławowi Laczkiewiczowi, Sukcessorom X. Cystersa Alberyka Swirskiego, Josielowi Ofenhendowi, Michelowi Morduchowi, Josielowi Gdalewiczowi, Morduchowi Minkien i żydowi Rohaczewskiemu, oraz dalszym Kredytorom i Pretensorom z Imion i Nazwisk niewiadomych; loco peragendae executionis* **P o z e w** *przed Sąd Główny Miński Cywilny, z powództwa Urodzoney Maryi z Oskierków Oskierczyney Strażnikowey Polney W. W. X. Littgo z dokładem prawney Opieki, mieniąc i odwołując się do Oświadczenia w roku ominionym 1830 7bra 17 przed Aktami Ziemskiemi Mozyrskiemi, z zapowiedzeniem Taxy i Exdywizyi funduszów Żalącey zapisanego, i w porządku uzyskania na Sąd Główny Remissy; do pozwu po Obżałowanych w roku ominionym w miesiącach 7brze i 8brze Obżałonym w mieyscach ich przemieszkiwania podanego, i przez Gazetę Kuryera Litewskiego trzy razy awizowanego, i we właściwych Ziemstwach zeznanego, tudzież za tymże pozwem z Obżałowanymi Mielnikową i Wisłouchem suspensionis, a z dalszemi niestannego ze wskazem banicyi doczesney zapadłego dekretu, tudzież do dalszych dowodów przyyście Żalącey i konieczność udeterminowania Remissy usprawiedliwiających, a w czasie sprawy złożyć się mających, szczególnie zaś o to: Żaląca Delatorka ze skutku opisów swojego oyca dóbr Herbowicz w Gubernii Mińskiey Powiecie Mozyrskim położonych, domu w mieście Mozyrzu sytuowanego w porządku sukcessyi będąc właścicielką, majętności zaś Cichinicze do czasu tylko ukończenia nieletności swego potomstwa, któremu dziedzictwo tego majątku przez oyca Żalącey zostało przeznaczonem, mając poruczoną do rozrządu, bydź nie mogła obcą względem interessów nieżyiącego teraz swego męża, który dla oswobodzenia zasekwestrowaney w roku 1794 swey i swego brata fortuny, że napoczął dzieło, ich zaś Kredytorowie utworzyli process w porządku zapretendowaney na ich fundusze exdywizyi, i ta już udeterminowaną została, Żaląca przeto część znaczniey-szą Kredytorów mężowskich, własnym opłaciwszy funduszem, stała się nayznacznieyszą pretensorką do dóbr przez męża poszukiwanych, a jakowe gdy doszło dzieło do Rządzącego Senatu, ta Magistraturą do czasu rozwiązania pretensorstwa Oskierków o powrót dóbr zasekwestrowanych, ukazem w roku 1808 nadestanym, wstrzymała udeterminowaną na Oskierczynowskie fundusze exdywizyą, dla tego Żaląca zamiarem uczynienia Mężowi w jego dopominku pomocy, aby przez to zapewnić sobie repetycyę za opłacone mężowskie onera, zdeterminowała się własnym kosztem promować interes o wymienione mężowskie zasekwestrowane dobra; lecz że process ten, więcey jak przez lat 20 w różnych Magistraturach intentowany, a Opinią Rady Państwa Naywyższey konfirmowaną skonkludowany, nie przyniósł odpowiedniego widokowi skutku, bo zamiast powrótu dóbr zasekwestrowanych, udeterminowano opłacić ze Skarbu same tylko przedsekwestrowe Oskierczyńskie onera na tychże dobrach zahypotekowane bez zapewnienia satysfakcyi poźnieyszym mężowskim opłaconym Kredytorom. Poniósłszy więc Żaląca niemałe straty na promocyą wymienionego dzieła, i na opłatę mężowskim Kredytorom, sama zaś mając tylko ubezpieczoną repetycyę, za przedsekwestrowe onera, znalazła obarczonym swóy fundusz z powodu wymienionych okoliczności, gdy zaś i udeterminowana przedsekwestrowym Kredytorom, w rzędzie których Żaląca jest nayznaczniey-szą pretensorką, opłata od roku 1817, to jest: od czasu ukończenia pomienionego dzieła, zamitrężyła się; to więc zdziałało Żalącey zawadę uiszczenia się swoim pretensorom, z pomiędzy których mało liczy się takich, którzy aktualnie zakredytowali summy na opisach przez Żalącą w różnych tytułach wydanych zjawione, bo inni nie zaliczywszy żadnego grosza na ogromne kapitały, wymogli od Żalącey opisy; drudzy zaś też summy zwiększyli w zapisach nad ilość aktualnie zakredytowaną, w rzędzie których policza się i Obżałowana Mielnikowa, tytułująca się zastawniczką dóbr Herbowicz, za kapitał, jakiego w ilości prawem zastawnem opisanej nie zaliczyła, a chociaż od obezpieczoney na témże prawie zastawném summy wypadający procent niedorównywa stałey z dóbr Herbowicz intracie, Obżałowana atoli Mielnikowa dosyć korzystnie mając*

postąpioną dzierżawę, zdeterminowała się na krzywdę zwiększać sobie awantaże, przez środki w uprzednim pozwie do Sądu Głównego po Obżałowanych wyniesionym opisane, ani dozwoliła Żalącey użytku ze szczegółow w tym majątku pod prawo zastawne nie poddanych, w jakowym stanie rzeczy, gdy Żaląca powodem znaydowania się dziedzicznego majątku pod obcą possesyą i zatrzymania kapitału za opłacone przedsekwestrowe onera jey należnego, pozbawioną została ze sposobności uiszczenia się własnym pretensorom; oni zaś na to nie mając względu, przez napoczęte w różnych juryzdykcyach processa, narazili Żalącą na nowe straty, bez widoku nawet, aby odzierżane dekreta, wyexekwowanemi bydź mogły, gdyż Obżałowany Lenkiewicz przy rozprawie w Sądzie Głównym złożywszy urzędowe świadectwo o nieznaydowaniu się wolnego Żalącey majątku, zapretendował repetycyi na summie, jaka się należy Żalącey ze Skarbu za opłacone przedsekwestrowe onera — ta przeto ostateczność zmusiła Żalącą na zapisaném w Aktach Ziemskich Mozyrskich oświadczeniu, zapowiedzieć ogólną z swych funduszów exdywizyą, w tym jedynie celu, aby w jednoczasowey przed Sądem Exdywizorskim rozprawie, wyświecić realną każdego pretensora należność, oraz źrzódło oney nastania, zapobiedz zwiększeniu się onerow przez narastające procenta, i za realne należności zapisami podług obrzędu prawa sprawionemi upewnione, ubezpieczyć z funduszów na taxę przeznaczonych satysfakcyą, a tém samém ocalić massę kredalną od ruiny wszelkiey przez Obżałowaną Mielnikowę, powodem dowolnego jey nad dobrami Herbowiczami rozrządu, zostaje nakłonioną — w celu jakowym powoławszy Żaląca Obżałowanych przed Sąd Główny Miński Cywilny, chociaż miała prawo spodziewać się, że Obżałowani przez wzgląd na własne dobro, nie będziecie mitrężyć rozprawy dla uzyskania remissy na Sąd Exdywizorski napoczętey; zdało się wszakże Obżałowanym mieć się niestannie, bo sama tylko Obżałowana Mielnikowa, dla zabezpieczenia się na possesyi Herbowicz, a Obżałowany Wisłouch, dla uposażenia Żalącey majątkiem do niey należnym, oświadczyli stanność, a tak Żaląca z Obżałowanymi Mielnikową i Wisłouchem suspensionis, z dalszemi zaś niestanny uzyskawszy w roku przeszłorocznym marca 3 dnia dekret, i onym mając zastrzeżony warunek, aby żaden z pretensorów do czasu udeterminowania remissy na exdywizyą, przeprowadzonych processów nie doprowadzał do exekucyi, chociaż była pewną, że nie zostanie narażoną na nowe straty w ustronnych processach, ią wszakże nie wstrzymało niektórych z Obżałowanych od prześladowania Żalącey, albowiem Obżałowany Snitko powołał Żalącą do Sądu Ujezdnego Mińskiego, o summę jakoby ze stopnia zeszłego Regenta Snitki jemu należną, od którego Żaląca nigdy żadnego grosza nie miała zaliczonego, a Obżałowany Sołtan Marszałek i Kawaler rozwinął proceder z Żalącą w Ujezdnym Sądzie Rzeczyckim, o podniesienie konwikcyi przeprowadzoney tradycyi na jego dziedzicznym majątku, przez Żalącą za jey należność na satysfakcyą już Wierzycielom oświadczoną — Aby więc zbliżyć realnym Wierzycielom powinną satysfakcyą z funduszów ogólnych do właścicielstwa Żalącey przynależnych, a przez to oszczędzić też fundusze od pretensyów, w obliczu prawa i słuszności znaczenia mieć nie mogących; Żaląca powtórnie Obżałowanych powołując przed Sąd Główny Miński Cywilny, Prosi nadewszystko: Dekretu niestannego wyżey datą pomienionego approbaty, i za onym win niestannych opłaty nakazania, a w samey sprawie o udeterminowanie remissy na Sąd Taxatorsko Exdywizorski, dla jednoczasowego ze wszystkiemi pretensorami w tym Sądzie rozliczenia się, i wyznaczenie do tegoż Sądu trzech, objekcyi ulegać nie mogących, dla złożenia Kompletu Urzędników — dla rozwiązania sporów z stawającemi i niestawającemi stronami, z pozwanemi i pozwać się z jedności interessu mogącemi, oraz do tegoż Sądu przeznaczyć Regenta i Komorników — O wstrzymanie wszelkich processów z Żalącą napoczętych, niemniey konwikcyy i dekretów w jakieybądź juryzdykcyi uzyskanych — O udeterminowanie na zjazd tegoż Sądu nayrychleyszego terminu do fundum Herbowicz w powiecie Rzeczyckim sytuowanych i co z tego majątku wolném od aktualney zastawy okaże się, zarazem z domem w mieście Mozyrzu sytuowanym, w Administracyą Sądową zajęcia, a ogólnych funduszów na Taxę oddających się, naydokładnieyszą inwentacyą i wymiar sporządzić, oraz z ogólnych funduszów sumpt dla Żalącey i lokatę w dobrach na taxę oddanych ubezpieczyć — O przepisanie Sądowi Exdywizorskiemu do zaskutecznienia właściwych reguł — a mianowicie, iżby aktu z dzierżawy exekwowaney na Herbowiczach przez Obżałowaną Mielnikowę, w szczegółach na uprzedniey Żałobie zjaśnionych, wyexpedyował. Komportacyą na wszystkich pretensorach sub nexa juramenti do Kancellaryi Ziemskiey Mozyrskiey dla wolney kommunikacyi przeznaczył, a w powtórnym terminie, przy rozwiązaniu sporów, iżby miał wzgląd na przepisy prawa, i za dokumentami objekcyi nie ulegającemi, oraz podług ustaw przepisanych prawami sprawionemi, domierzył satysfakcyą przez wydział w taxie wieczystey sched — dla niestawających pretensorów, aby zakreślił amissyą i miał na względzie przebor procentów wyświecić się mający — za jakową Sądu Exdywizorskiego czynność, o udeterminowanie dla Urzędników Regenta i Komorników prawem ustanowioney nagrody, o zaskutecznienie niemniey prozb żałobą uprzednią objętych i o to wszystko co czasu sprawy proszoném będzie. — Pisan 1832 januaryi 8 dnia.

Roku 1832 januaryi 16 dnia. Woźny Powiatu Mozyrskiego, niżey własnoręcznie podpisany, świadczę, iż tego pozwu kopij pięć zgodnych z tym autentykiem w sprawie JW. Maryi z Oskierków Oskierczyney Strażnikowey Polney W. W. X. Litt.go z dokładem prawney Opieki wziąwszy — jedną JW. Jerzemu Lenkiewiczowi Marszałkowi Powiatu Mozyrskiego i jego Ekonomowi Jmć Panu Antoniemu Wisłouchowi w Folwarku Prudku — Drugą JWW. i WW. Teofili z Nowakowskich Nowickiey Sowietnikowey, Antoninie z tegoż domu Wańkowiczowey b. Sędziney Powiatu Bobruyskiego i Zofii z tegoż domu Jabłońskiey b. Chorążyney Powiatu Mozyrskiego, z dokładem ich mężów, Sukcessorkom zeszłego Grzegorza Nowakowskiego Marszałka, w ich folwarku Nowakowszczyznie — Trzecią Wielebnym XX. Cystersom Kimbarowskim i Sukcessorom zeszłego X. Alberyka Swirskiego w Klasztorze XX. Cystersow Kimbarowskich — Czwartą WW. Wielebnym, Szlachetnym i Starozakonnym, a szczególnie: Antonie-

mu Olewińskiemu Podsędkowi Ujazdu Mozyrskiego, Maryi Liliowey b. Sędziney z dokładem Opieki, XX. Bernardynom Mozyrskim, Zabłockiemu Assesorowi Sądu Niższego Ujezdnego Mozyrskiego, X. Bazylemu Prorwiczowi, Sukcessorom X. Bielikowicza, Sadkowskiey wdowie z dokładem Opieki, Wysockiemu Kupcowi, Barancewiczowi, Miładowskiemu, Sambukowi Kupcowi, Anewcie Horodniczemu Stołowickiemu, Josielowi Ofenhendowi, Michelowi Morduchowi, Josielowi Gdalewiczowi i dalszym do drzwi Sądowych Ujazdu Mozyrskiego, i piątą tymże samym do drzwi Kościelnych parafii Mozyrskiey, w dniu dzisieyszym popodawałem poprzybijałem i o rozprawie w Sądzie Głównym Cywilnym Mińskim zawiadomiłem.

Adam Kaczanowski Woźny Powiatu Mozyrskiego.

Roku 1832 miesiąca stycznia 16 dnia. Przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Sądu Powiatowego Mozyrskiego, stanąwszy osobiście Woźny wyżey wyrażony, ninieyszy kwit relacyyny podanych pozwów urzędownie zeznał i w tém się w protokóle potocznym susceptowym własną ręką rozpisał — Swiadczę Regent Knobelstoff.

Roku 1832 miesiąca januaryi 19 dnia. Woźny Powiatu Mozyrskiego, niżey własnoręcznie podpisany, świadczę: iż tego pozwu kopii siedm, zgodnych we wszystkiém z tym autentykiem, w sprawie JW. Maryi z Oskierków Oskierczyney Strażnikowey Polney W. W. X. Littgo, z dokładem jey prawney Opieki, wziąwszy jedną JW. Anastazyi Mielnikowey, z dokładem męża, Półkownikowey Cesarstwa Rossyyskiego w folwarku Marianpole — drugą WW. Sukcessorom Konsencyusza w folwarku ich dziedzicznym Chronow nazwanym, w dniu dzisieyszym — trzecią JW. Antoniemu Oskierce b. Chorążemu Powiatu Rzeczyckiego; Sukcessorom zeszłego Michała Rena Regenta z dokładem Opieki, w Nowym Dworze — Czwartą W. Albinowi Oskierce Odstawnemu Majorowi woysk Rossyyskich, dnia 20 w Michalewie — piątą JW. Wincentemu czyli innego imienia Sołtanowi Sztac. Sowietnikowi i Kawalerowi, w folwarku jego dziedzicznym Sołtanowie. — 21. Szóstą WW. i JPP. a szczególnie: Józefie Podwysockiey z dokładem Opieki, Michałowi Rokickiemu, Michałowi i Johannie Jabłońskim Deputatom, Wiszniewskiemu Rotmistrzowi, Annie Mancewiczowey z dokładem Opieki, Halickiey wdowie z dokładem Opieki, Józefowi Korsakowi Sędziemu, Czarneckiemu, Piaseckiemu, Grzegorzowi Żurawskiemu, Onufremu Podwysockiemu, Maryi Wołodźkowey, Anastazyi Możańskiey z dokładem Opieki, Józefowi Dyszczyńskiemu Kapitanowi, Stanisławowi Laszkiewiczowi i dalszym w tym pozwie wyrażonym do drzwi Sądowych Ujazdu Rzeczyckiego i siódmą do drzwi Kościoła parafialnego tymże samym osobom w dniu 21 — podałem i do drzwiów poprzybijałem, oraz o terminie rozprawy w Sądzie Głównym Cywilnym Gubernii Mińskiey zawiadomiłem.

Adam Kaczanowski Woźny Powiatu Mozyrskiego.

Roku 1832 miesiąca styeznia 21 dnia. Przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Powiatowemi Rzeczyckiemi, stanąwszy obecnie Woźny wyżey wyrażony, takowy pozew w sprawie JW. Maryi Oskierczyney Strażnikowey Polney W. W. X. Littgo, JW. Anastazyi Mielnikowey Półkow: i dalszym Kredytorom podany, ustnie i oczewisto zeznał — Przyjątem i że jest w księgach, świadczę Jan Bończewski Pisarz Sądu Powiatowego Rzeczyckiego.

Roku 1832 januaryi 26 dnia. Woźny Powiatu Mozyrskiego niżey własnoręcznie podpisany świadczę, iż z tego pozwu kopiy trzy zgodnych we wszystkiém z tym autentykiem, w sprawie JW. Maryi z Oskierków Oskierczyney Strażnikowey Polney W. W. X. Littgo z dokładem jey prawney Opieki — Jedną WWJPP. Jakóbowi Osowskiemu w folwarku Koszarach — drugą Komor. Tarleckim, Jonowi i Konstancyi Szymonowiczom, w Cichiniczach mieszkającym, a trzecią Tadeuszowi Połkowskiemu Rotm. na dniu 27. w mieście Rohaczewie w własnym jego domie popodawałem i o rozprawie w Sądzie Głównym Mińskim Cywilnym, prawnie zawiadomiłem. Adam Kaczanowski Woźny Powiatu Mozyrskiego.

Roku 1832 januaryi 27 dnia. Przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Rohaczewskiego Ujezdnego Sądu, stawając osobiście JPan Woźny na podpisie wyrażony, takową relacyą podanych pozwów zeznał. Swiadczę, Demetriusz Kutorha Sekretarz. (189)

Sąd Exdywizorski.

1 Sąd Exdywizorski w mieście Trokach remissą Powiatowego Trockiego Sądu ustanowiony, zawiadamia Wierzycieli do funduszu zeszłego Mustafy Sobolewskiego mających stosunki, ażeby w rychłym czasie jawili się, gdyż sprawę niechybnie w dniu 1. marca teraźnieyszego roku weźmie do uamowy. 1832 lutego 6 dnia. Sędzia Powiatowy Antoni Skarżyński.
Assesor Powiatowy Dominik Römer.
Assesor Powiatowy Odyniec.
Rejent Jeronim Staniewicz. (194)

---

1 Sąd Exdywizorski remissą Powiatowego Trockiego Sądu w mieście Trokach ustanowiony, zawiadamia wierzycieli do funduszu zeszłego Jana Golejewskiego mających stosunki, ażeby w dniu 1. kwietnia teraźnieyszego roku, jawili się, albowiem w przeciwnym razie amissya zapisaną zostanie — 1832 lutego 10 dnia. Sędzia Powiatowy Antoni Skarżyński.
Assesor Powiatowy Dominik Römer.
Assesor Powiatowy Odyniec.
Regent Jeronim Staniewicz. (195)

Obserwacye meteorologiczne.	Czas Obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatr.	Stan powietrza.
	d. 12 o 2 po połud.	27 cal. 9,4 lin.	— $2\frac{1}{2}$ stopni.	Zachodni.	Pochmurno.
	d. 13 godz. 7 rano.	28 — 0,5 —	— $3\frac{1}{2}$ — —	Południowy.	Chmury.
	d. 14 — — —	28 — 3,1 —	— $7\frac{1}{2}$ — —	Południowy.	Pogoda.
	d. 15 — — —	28 — 2,1 —	— $6\frac{3}{4}$ — —	Południowy.	Pochmurno.

Wilno dnia 15 Lutego v. s. 1832 roku.

Pozew.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc. 1 Z instancyi Ur. Barbary Pulcheryi z Komarowskich Żukowey, prawey sukcessorki po zeszłym stryjeczno-rodzonym bracie Tomaszu Komarowskim, pod assystencyą męża Felicyana Żuka czyniącey; i z nakazu Sądu dodanego jey obrońcy Wincentego Pietkiewicza Regenta — Pozew przed Sąd powiatowy Wileński na kadencyą ś. Trzykrólską, czyli januaryową w referencyi do dowodów złożyć się maiących wynosi się loco peragendae executionis mianowicie o to: UUr. Franciszkowi Goszowi, za obligiem 1821 roku januaryi 28 wydanym, eor. xbra 5go w Grodzie Szawelskim aktykowanym, o czer. zł. 284 i zł. 16. Staroz. Gierszonowi Michelowiczowi, za inskrypcyą 1783 junii 5, o TB. 5½ — Klińskiemu za obligiem 1797 9bra 22, o czer. zł. 40, za listem 1808 marca 7 o czer. zł. 5. — Gaskowiczowi za obligiem 1799 junii 15 i 1800 apryla 25go, o rubli assyg. 1,000 i zł. 72 — Połuiuchtowi za obligiem 1799 r. junii 18, o rub. srebr. 200, 1802 xbra 11, o TB. 5. Za listem 1802 9bra 5 o TB. 20. Za wexlem 1807 xbra 27 o rubli assygn. 100 — Przełuskiemu, za obligiem 1800 xbra 7 o rubli assygn. 75 — Onufremu Gosztowtowi, za obligiem 1801 9bra 8 o r. s. 4 — Kapitanowi Menszowi, za obligiem 1802 7bra 30 o TB. 70 — Maciejowi Malewskiemu za obligiem 1802 marca 4 o TB. 50 — Kajetanowi Jagminowi, za obligiem 1802 9bra 27 o cz. zł. 10 — Kazimierzowi Hryszkiewiczowi, za kartą 1803 8bra 8 o cz. zł. 5 — Józefowi Lisowskiemu, za kartą 1803 maja 1 o cz. zł. 10 i rubli sr. 5, i za kartą 1818 junii 13 o cz. zł. 5 — Stefanowi Pawłowiczowi, za kartą 1804 8bra 22 o talarow 6 — F. Gosztowtowey, za kartą 1804 7bra 23 o cz. zł. 4 — Frydrychowi Lewinowi, za obligiem 1805 8bra 2 o talarów 200 — Józefowi Staniewiczowi, za kartą 1804 maja 10 o rub. sr. 5 — F. W. Skobowinsowi, za obligiem 1806 junii 15 o talar. 25 — Star. Dawidowi Matysowi, za kartą 1806 julii 3go o talar. 3 — Marcinowi Juszkiewiczowi za kartą 1807 junii 14 o cz. zł. 12 — Tubilewiczowi za ausztuchem Ryskim 1807 junii 13 o talar. 10½ — Star. Jendyben Chaymowi, za kartą 1808 junii 15 o talar. 4 i zł. 2 — Baronowi Deluigowi, za obligiem 1808 junii 24 o rubli sr. 65 — Michałowi Słowaczyńskiemu, za kartą 1808 junii 29go o tal. 30 — Bartłomiejowi Dowiattowi, za kartą 1809 apryla 23 o talar. 25 — Michałowi Ciechowskiemu, za kartą 1809 februaryi 14 o tal. 20 — Kinowey, za kartą 1809 marca 10 o tal. 2 — Normanowi, za kartą 1811 junii o zł. 11 kop. 8 — Helenie Kryckiey, za kartą 1812 augusta 17 o rubli sr. 9 — Franciszkowi Berkowowi, za obligami 1814 xbra 16 o talar. 50; 1816 februaryi 16 o rubli sr. 100 — Kolankowskiemu, za obligiem 1817 junii 23 o rubli assyg. 100 — Żeymowiczowi, za obligiem 1817 junii 2 o rubli sr. 6 — Mańkowskiemu, za obligiem 1818 xbra 17 o rubli sr. 50 — Dołęgowskiemu za kartą 1820 8bra 8 o cz. zł. 1 — Wszystkich obżałnych debitorów powtórnie pozywa delatorka, stosownie do wyroku Sądu Ziemskiego Wileń. i zakłada prośby o nakazanie warowania locum standi o sądzenie na każdym z obżałnych wyrażonych summ z procentami i expensami prawnemi kondemnowaniem się zwiększonemi w mnieyszych ilościach sub paenis, a w większych z inekwitacyą ad extenuationem z wolną wyprzedażą ruchomości i sekwestracyą samych osób do celu zebrania ogólney massy funduszu po zeszłym Tomaszu Komarowskim pozostałego. S. M. Ż.

Roku 1832 febr. 12 dnia, Woźny niżey podpisany świadczę: iż kopie poudzielnie tego pozwu po wyrażone wyżey osoby, jako niewiadome z pomieszkania i osiadłości, do drzwi Sądowych przybiłem i do stanności przed Sąd powiatowy Wileński, na kadencyą Sto-Michalską przez gazetę wzywam.

Józef Pleskaczewski Woźny Powiatu Wileńskiego. (193)

Oświadczenie.

1 1832 roku februaryi 5 dnia. Grodno. Podchorąży woysk Rossyyskich Józef Mizgier, od lat dziecinnych, będąc w blizkich stosunkach ze mną, poźniey po weyściu w woyskową służbę kommunikując się we wszystkich interessach, w czasie marszu z Warszawy do Brześcia, zapadłszy na zdrowiu, pisał do mnie z Białegostoku, gdzie w Łazarecie pozostał, prosząc nayusilniey nadesłania pomocy pieniężney; którey, jak pisze, od braci swoich doczekać się nie mógł. Zaskuteczniając to jego żądanie, przez jadących z Grodna Kupców posłałem pieniądze, a przez pocztę pierwiey pisałem, aby się starał przenieść do Grodna, gdzie wszelkie opatrzenie i zaskutecznienie potrzeb, znaydzie z łatwością. Nim Kupce stanęli w Białymstoku, Podchorąży Mizgier przybył do Grodna, którego, jako blizkiego krewnego, naymiley w domu moim przyjąłem, nie ubliżając mu żadnych wygod, i udzielania tyle razy pieniędzy, ile razy i ile ich potrzebował; chociaż prócz samey ludzkości i familiynego przywiązania, żadnych więcey włożonych na siebie obowiązków nie miałem, i chociaż Brat Podchorążego o udzielenie małey tylko pomocy prosił, o czém Podchorążego przez okazanie powyższego pisma zawiadomiłem. Kiedy po kilkomiesięczney kuracyi stan zdrowia Podchorążego Mizgiera ulepszonym nie był, przenoszącemu się do Wilna dla przyjęcia dostateczniejszey kuracyi, udzieliłem jeszcze oprócz branych uprzednio pieniędzy, podług jego żądania, czerwonych złotych piętnaście, zapewniając: że na zapotrzebowanie jego i więcey do Wilna nadeszlę, jeśli stan zdrowia większych wydatków potrzebować będzie. Podchorąży Mizgier prawie domowym będąc u mnie, i doświadczając ciągłey odemnie pomocy, widząc zawsze miłe, jako blizkiego kuzyna, w domie moim przyjęcie, przypominając od dzieciństwa tak blizkie między nami stosunki, albowiem w szkołach byłem jego nauczycielem, przed wyiazdem do Wilna wydał mnie oblig na rubli assygnacyynych trzy tysiące, do

czego nie tylko że go nie namawiałem, ale nawet o to go nie prosiłem, owszem, gdy podpisywał ten oblig i sam osobiście prosił do niego pieczętarzy, przypominałem mu, czy się to zgadza z dobrą jego wolą; nakoniec zapewniłem go, że na każde zapotrzebowanie po obliczeniu się z dopełnionych pieniężnych wyborów, resztę dopłacę, lub oblig zwrócę, albo w końcu podług żądania tegoż Podchorążego, i o całą jego schedę ułożę się. Wszakże w mieyscu odezwy do mnie przyiacielskiey prywatney, którą miał przesłać z Wilna, mimo takie między nami zaszłe układy, w mieyscu wdzięczności za ciągłą czynioną pomoc, znayduję w Numerze 13. Kuryera Litewskiego zapisane przeciwko mnie oświadczenie, z samych brudnych fałszów złożone, i bez skommunikowania się ze mną, bez odebrania odemnie odpowiedzi, któraby pokrzywdzenie mniemane dowodzić mogła, nayniesłuszniey do Ksiąg i Gazet podane. Ja w życiu mojém raz danego słowa nie zmieniałem, i z podstępu zysku żadnego dla siebie nie szukałem i nie szukam, owszem, acz z miernego funduszu, z chęcią się biednieyszym od siebie lub potrzebnieyszym udzielam, a nieinteressowność moja probuje się naydostateczniey, gdy pomimo formalny oblig, próżnemi zarzutami nadwerężyć się nie mogący, dobrowolnie i rozmyślnie przez Obżałowanego wydany, na obliczenie się ze mną zgadzam, które jest proste i łatwe, bo wszystkie realne wybory własnoręcznie przez Podchorążego Mizgiera są poświadczone — a po przyięciu realney mojey należności, oblig powyższy, jeśli tylko kuzyn móy Józef Mizgier zażąda, zwrócę, co i na każdą prywatną odezwę uczyniłbym. Takowe pismo podając dla umieszczenia do Gazet Kuryera Litewskiego, własną ręką podpisuję — Michał Mizgier Adwokat Sądu Izby Cywilney Gubernii Grodzieńskiey. (MP.) (168)

Wezwanie.

1 Sąd Powiatowy Wileński w sprawie konkursowey kredytorów i pretensorów zmarłego kupca M. Wilna Symsona Abrahamowicza i jego kompanii, zaymując się słuchaniem głosu replikowego ze strony massy odbywanego, po jego ukończeniu, gdy dostrzega: że niektórzy kredytorowie i pretensorowie, oraz massowi debitorowie, pomimo niejednokrotne przez awizacyą wezwanie stosunków swoich nie objawiają, a inni potrzebnego tłómaczenia się nie przynoszą; z tego powodu tychże kredytorów i pretensorów, i osoby do massy zawiniające, niniejszém ostatecznie zawiadamia, że ogólną konkursową sprawę w dniu 10 następującego mca marca idącego roku wezmie do namowy, na pretensye niejawiących się kredytorów amissyą uzna, a na debitorach etiamsi pod ich niestanność poszukiwane summy zasądzi, przed dóyściem zaś zamierzonego terminu wzięcia sprawy do namowy, ciągle na sessyach poobiednich słuchaniem objawiających się stosunków i przeciwko onym głosów replikowych zaymować się będzie. Roku 1832 mca lutego 11 d.

Assesor Stanisław Drzewicki.
Assesor Jan Pisanka.
Assesor Cezary Wiłeyko.
Regent Marcelli Talat. (197)

Przedaż Majątków.

2 Rada Opiekuńcza Moskiewska CESARSKIEGO Domu wychowania niniejszém po trzeci raz ogłasza, iż w niey będą się przedawały z aukcyynego targu oddane na ewikcyą za uchybieniem terminu nieruchome majątki:

1) Półkownikowey Barbary Alexiejewny Kuźminey Karawajewey, Mińskiey Gubernii, Borysowskiego powiatu, we wsiach z dworami: Izbiszcze z 81—19, Czystie 58, Wardoliczach 30, Matesowie 81, Juryłowie 35, Ponie 34, Łubieniach 16, Sakowiczach z 102—17, Zabrodje 57, Niedwiednicy 7, Kruhleje 6, w ogóle 340 dusz w 5 rewizyi.

2) Obywatela Ignacego Michayłowa Bobryka, Mohylewskiey Gubernii, Klimowickiego powiatu, we wsi: Pożarie 24 dusze w ostatniey rewizyi.

i 3) Sukcessorów zmarłego Kollegialnego Assesora Jana Hryhorjewa Bohdanowicza, Witepskiey Gubernii, Wieliżskiego powiatu, części Pczelińskiey, we wsiach: Kasiłowie 51, Pczelinie 55, Masiejewie 40, Zadorożje 34, Zamoszyszczu 55, części Ahryzowskiey, we wsiach: Hryszewie 33, Trubnikowie 22, Andrejewskiey z 75—71, a w ogóle 361 dusz w ostatniey rewizyi.

Pomienione majątki przedają się z narodzonemi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią i wszelkiém na niey zabudowaniem, i z przelewem długu Rady, kto zechce wedle starego świadectwa na 26 lub 27 lat, na prawidłach kassy zachowawczey; targi naznaczają się: pierwszy 3, drugi 7 i trzeci 10 dnia marca 1832 roku. Zaczém życzący kupić, zechcą przybydź do Rady Opiekuńczey na naznaczone targi na 10 godzinę z rana; podpisywać się zaś do targów każdodziennie, oprócz dni świątecznych. Stycznia 25 dnia 1832 roku.

Expedytor Strasznikow.
14 klassy Stepanow. (169)

---

2 Od Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na zaspokojenie liczącey się na byłym Dzierżawcy Mielnickiego Amtu Obywatelu Dominiku Włodce arendowney niedoimki, lubo naznaczone były w Guberskim Rządzie targi, na przedaż położonego w Wołkowyskim powiecie majątku Pobojewa, oddanego w rzeczoney dzierżawie na ewikcyą, zawierającego w sobie 20 włościańskich dymów, uprawney ziemi, z łąkami, lasami i innemi wygodami, 38 włok, 5 morgów i 39 pręcików, ocenionego 9,000 rubli srebrnych, lecz z powodu nieprzybycia nikogo na targi z życzących, rzeczony majątek oddany na nowo na przedaż — do czego i naznaczony do targów termin 28 dnia następującego miesiąca marca, z przetargiem dnia trzeciego. — Zaczém życzący kupić wyżey wyrażony majątek, zechcą przybydź do Gubernialnego Rządu na wyrażony termin. Stycznia 26 dnia 1832 r. Sekretarz Józef Eysymont.

Naczelnik Stołu Kozłowski. (170)

Przedaż Domów.

2 Od Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na zaspokojenie liczącey się na byłym Dzierżawcy w Mińskiey Gubernii, Borysowskiego, Radoszkowskiego i Dokszyckiego trunkowych odkupów, Szlachcicu Onufrym Brzozowskim i towarzyszu jego grodzieńskim żydzie

Mowszy Rozenfeldzie, odkupney niedoimki; przeznaczone były na przedaż z publicznych targów rozmaite zabudowania tego ostatniego w M. Grodnie przy ulicy Kałużańskiey pod N. 314. położone, jako to: murowany dóm ze sklepem i dwa drewniane domy z lodownią i innemi przybudowaniami, ocenione przez tuteyszą Mieyską Policyą 817 rubli 65 kopiejek srébrem, przynoszące roczney intraty 80 rubli 71½ kopiejek srebrem; tudzież oddane na ewikcyą według świadectwa Grodzieńskiey Hraždańskiey Pałaty dwa murowane domy także w mieście Grodnie na ulicy Mostowey i Bernardyńskiey pod Numerem 600 położone, żyda Aryi Gierszona z dalszemi do nich również murowanemi przybudowaniami, ocenione 3,463. ruble 80. kopiejek srebrem, a wzięte w ewikcyi po odłączeniu opartego na nich zaprzeczenia na summę 690 rubli srebr., w pozostałey ilości t. j. 773 ruble 80 kop. sr., lubo na naznaczone terminy wzywano należytym porządkiem życzących, ale nikt do targów w Guberskim Rządzie nie przybył; zatém naznaczony na przedaż pomienionych zabudowań nanowo termin 22 następującego marca, z przetargiem dnia trzeciego — Zaczém życzący uczęstniczyć w targach, mają przybydź do Gubernialnego Rządu na naznaczony termin. Stycznia 26 dnia 1832 roku.

Sekretarz Józef Eysymont.

Naczelnik Stołu Kozłowski. (171)

Podrad.

2 Od Kommissyi Wileńskiego Kommissoryatskiego Depo, ogłasza się, iż życzący podjąć się dostawy dla położonego w Mińskiey Gubernii w mieście Bobruysku woyskowo-lądowego Szpitalu na 610 ludzi chorych, wyrażonych niżey zapasów, materyałów i mycia bielizny, z zawarciem kontraktu na jeden lub dwa lata, zechcą przybydź do tey Kommissyi na targi: 3go i przetarg 7go dnia następującego marca teraźnieyszego roku, z prawnemi ewikcyami, i o prawie swojém na weyście w podrady, świadectwami, albo z podobnemi aktami przysłać upełnomocnionych plenipotentów. Podjęcie się dostawy, zostawia się do woli każdego życzącego, jednego, dwóch lub więcey z następujących dziewięciu oddziałów: 1) Grochu, krup: owsianych, jęczmiennych, miodu syrowego, mąki pszenney, owsianey, krup perłowych, smoleńskich, pszennych, soli, słodu jęczmiennego, patoki cukrowey, słodu żytniego, siemienia konopnego, i jęczmiennego czyszczonego; 2) Swiéc łojowych, mydła kulistego, oliwy, masła krowiego, oleju konopnego, makowego, orzechowego, lnianego, mięsa wołowego, stynek suszonych, sadła wieprzowego topionego, łoju baraniego, wołowego, baraniny, cielęciny, kur, pęcherzy wołowych, ryby suszoney i świeżey; 3) Kapusty kwaszoney półbiałey, ćwikły kwaszoney, zieleniny świeżey, mięty suszoney, czosnku, cebuli zieloney i rzepkowatey, chrzanu korzeni, gorczycy, marchwi, pieprzu czarnego, chmielu, jagod świeżych: żurowin, berberysu, winogron niedóyrzałych, wiszeń, jeżyn, bruśnic, smrodzin, soku cytrynowego, herbaty i szałwiéi; 4) Piwa, wina portweynu, drożdży, wódki, zbiteniu; 5) Mléka krowiego, jay kurzych; 6) Słomy, siana, owsa, papieru do pisania Nru 1go, Nru 2go i Nru 3go, laku Nru 2go, nici, krochmalu, wieników łaziennych, igieł, kredy, taśmy wązkiey, piór do pisania, atramentu, szpilek, żywicy lub dziegciu, starzyzny płócienney, trun, smoły, wosku żółtego, wapna palonego, otrębi pszennych, smołki do kadzenia, siarki, tytuniu w liściach lub krążanego, tektury, psiey skórki białey, pijawek żywych, płótna, flanelli, sukna szarego włościańskiego, końskich włosów, węgli, mioteł; 7) drew jednopolannych, brzozowych i olchowych; i trzypolannych sosnowych z jodłowemi; 8) pobielanie miedzianych naczyń; 9) Mycie brudney łazaretowey bielizny sztukami.

Zarządzający Kommissyą Tołubiejew.

8mey Klassy Broziński.

Sekretarza Pomocnik Ijewlew. (180)

Ogłoszenie.

2 Rada Mieyska Wileńska wespół z Deputacyą handlową na mocy postanowienia dodatkowego o urządzeniu Gild i o Handlu różnych stanow Naywysocey w dniu 14 nowembra roku 1824 potwierdzonego § 188, ustanowioną, obwieszcza i obowiązuje wszelkiego stanu właścicieli domow w Mieście Wilnie sytum mających, ich plenipotentow, possesorow czasowych, i pod jakim bądź tytułem zawiadujących domami, aby oni o Kupcach i prykaszczykach zkąd bądź przyjeżdżających i podwodach przysłanych z towarami do Wilna i lokujących się w domach ich na czas pewny lub nieograniczony, natychmiast po okazaniu się takowych, do Rady ninieyszey wiadomość na piśmie podawali, a to pod odpowiedzialnością za niedopełnienie meldunku, prawami przepisaną. Dat dnia 10 februaryi 1832 roku.

Onufry Nowacki Prezydent M. W.

Za pismowodcę podpisał Tranzlator Tymoteusz Łaryn. (188)

Dzierżawa Majątków.

2 Grodzieńskiey Gubernii od Szlacheckiey Opieki Powiatu Wołkowyskiego. W skutek żurnalnego postanowienia pod dniem 23 b. m. zaszłego, w dniach 9, 10 i 11, następnego miesiąca kwietnia r. b. w tuteyszey opiece odbywać się będzie licytacya, celem wypuszczenia, w sześcioletnie dzierżawy od S. Jerzego i S. Jana roku teraźnieyszego, dóbr po zeszłym ś. p. Felixie Andrzeykowiczu Prezydencie Granicznym Gubernii Grodzieńskiey, w dwóch guberniach i w kilku powiatach pozostałych. Takowe swoje postanowienie Szlachecka Opieka, do wiadomości publiczney przenosząc, wzywa na ten akt ochoczych, wcześnie uprzedzając, że ten tylko do licytowania przypuszczonym będzie, kto albo załog w gotowych pieniądzach, lub też w nieruchomych dobrach przedstawi. Jaka jest obszerność każdego majątku, mieyscowe dogodności i t. d.; w tych wszystkich objektach, udzieli się wiadomość, czasu samey licytacyi, dopiéro zaś wyjaśnia się, jakie mianowicie dobra mogą bydź zaarendowane? w którey gubernii, oraz w jakim powiecie z położenia znaydują się? i wiele w każdym folwarku dusz rewiskich płci obojey.

W Gubernii Grodzieńskiey Powiecie Lidzkim: 1) Majątek Olżewo, w którym dusz płci męskiey 202, żeńskich 172. 2) Tarnowszczyzna dusz płci męskiey 355, żeńskich 317. 3) w Wołkowyskim Powiecie majątek Żerdna dusz mę-

)*(

skich 205, żeńskich 155. 4) w Brzeskim majątek Mileyczyce z miasteczkiem, dusz płci męskiey 475, żeńskiey 470. i 5) w Gubernii Wileńskiey w powiecie Wileńskim majątek Swieniec dusz płci męskiey 56, i żeńskiey 53. Wołkowysk dnia 29 stycznia 1832 roku.

Prezydujący w Opiece Wołkowyski Powiatowy Marszałek Graff Xawery Grabowski.

Sekretarz Ignacy Kalenkiewicz. (164)

Sądy Exdywizoskie.

2 Roku 1832 miesiąca januaryi 20 dnia. Sąd Exdywizorski na rozdział dóbr JWW. Michała i Anny z Grafów Szczytów Zenowiczów Radzców Stanu, przeznaczony, mając przedpisanym sobie od Sądu Głównego Mińskiego nayrychleysze zakończenie konkursowego dzieła w majątku Januszowie w Borysowskim powiecie w Mińskiey gubernii sytuowanym, przez niniejszą awizacyą wszystkich JWW. i WW. Kredytorów i Pretensorów upewnia, że nieochybnie w zupełnym komplecie w dniu 15 Marca 1832 roku do tegoż majątku Januszowa zjedzie; ażeby więc jawili się z swojemi dopominkami, obowiązuje. Ignacy Sienkiewicz Exdywizor.

Ignacy Brzozowski b. Podsędek i Kaw.

Kazimierz Boharewicz Pisarz Z. P. M. (173)

3. Sąd Exdywizorski dla zaspokojenia długów do dóbr Stolina odnoszących się udeterminowany, ze skutków zaś Dekretu remissyynego Sądu Głównego Mińskiego 2go Departamentu 1831 roku, marca 18 dnia zapadłego i wydanego w dniu 1. Decembra obwieszczenia w majętności Stolinie w Pińskim Powiecie położoney agitujący się czynność pierwszemu zjazdowi właściwą załatwił, a między tém kopiią ze Spraw i komportacyą na JW. Idalii z Hrabiów Pociejów Hrabini Sołtanowey Półkownikowey Woysk Polskich i wszystkich wierzycielach stosunki do Massy kredalney mieć mogących, tudzież na dłużnikach massy udecydował, złożyć oną do kancellaryi Ziemskiey Pińskiey w dniu 1. kwietnia teraźnieyszego 1832 roku, na sześciotygodniową persystencyą dla wolney stronom za rewersami kommunikacyi, pod utratą pretensyi nakazał, akta udecydował, administracyą nad dobrami Exdywizyi uległemi rozciągnął, na zjazd powtórny dzień 1. Septembra 1832 roku naznaczył: w jakowém terminie, że słuchaniem produktów i replik zaymie się, a dnia 1. grudnia idącego roku, nieodmiennie do namowy Sprawę konkursową weźmie, a na niestawających amissyą zakreśli, w Dekrecie swoim dnia 20 Stycznia ogłoszoném zapowiedział: iżby więc kredytorowie i pretensorowie, tudzież dłużnicy massy w oznaczonym terminie pod utratą pretensyi, tudzież pod rygorem z prawa wynikającym do Sądu Exdywizorskiego jawili się i Dekret pierwszozjazdowy zaskutecznili obowiązuie; o czém przez niniejszą awizacyą interessowane strony zawiadamia.

Benedykt Nielubowicz Sędzia Exdywizor.

Leon Kraszewski Sędzia Exdywizorski.

Tomasz Żołądź Exdywizor. (166.)

3 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w majątku Wodaklach w Powiecie Wiłkomierskim leżącym exystujący, przez niniejszą awizacyą strony mające stosunki do massy funduszu zeszłego ś. p. Józefa Chrypcewicza Rotmistrza Wiłkomierskiego zawiadamia, iż od dnia 23 następnego miesiąca Februaryi do dnia 1. Marca, sprawę konkursową rozbierać będzie i w dniu 1. marca weźmie do namowy; a na niestawających stronach amissyą zapisze. Dat roku 1832 miesiąca januaryi 23 dnia.

Prezydujący Exdywizor Michał Porzycki.

Exdywizor Ludwik Rymgayło.

Exdywizor Antoni Olechnowicz.

Regent Exdywizorski Wincenty Bułharyn. (150)

3. Woźny niżey piszący się na instancyą JWW. Joachima Brzozowskiego, Kamerjunkra dworu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI, Marszałka Pttu Mińskiego i Kazimierza Rdułtowskiego b. Marszałka Nowogródzkiego niniejsze ostrzeżenie w Gazetach Kuryera Litt. umieszczam w tym celu, iżby zawiadomić wszystkie interessowane strony stosunki w konkursie zeszłego ś. p. Stanisława Syna Józefa Hrabi Judyckiego mające, o sprawie za wyniesionymi po pryncypalnieysze strony Pozwami, w Powiatowych Sądach: Mińskim, Bobróyskim i Rzeczyckim zeznanych, o skutki Ukazu Rządzącego Senatu w roku 1830 po Dekretach Podkomorsko-Exdywizor. w roku 1815, septembra 6 dnia w Kamieniu i w Sądzie Głównym Mińskim 2go Departamentu; w roku 1818, julii 10 promulgowanych, wyszłego, po upływie tymże pozwom prawnych terminów, na kadencyi od 20 februaryi idącego 1832 roku reassumującey się, przypaśdź z rejestrów extra ordynaryynych taktowych w każdym czasie, po przewołaniu rejestrów remissyynych niezawodnie mającey, do którey Sprawy oprócz powołania wielu osób przez prawne cytacye, wzywają się do stanności w Izbie Cywilney Mińskiey Gubernii, przez trzykrotną awizacyą wszystkie bez wyjątku strony, jakikolwiek stosunek w tey Sprawie mający, a w rzędzie tym JW. Antoni Hrabia Plater, jako do Massy znaczną summę dłużny. Datt w Mińsku 1832 roku januaryi 26 dnia.

Do takowego ostrzeżenia podpisuję się, Stanisław Giedroyć Woźny Pttu Mińskiego. (167.)

Uwiadomienie o Loteryi.

3 Niżey podpisany ma zaszczyt uwiadomić tych, którzy raczyli brać bilety na loteryą siedmiu oleynych obrazow mojego pędzla, iż na dniu 4tym bieżącego miesiąca, loterya ta została rozegraną, i losy szczęśliwe padły na następne numera: N. 283 wygrał *Boże Narodzenie*; N. 1 *Sgo Jana Kantego;* N. 208 *Stą Cecyliq*; N. 175 *Ukazanie się Chrystusa Pana Apostołom;* N. 25 *Barany*; N. 271 *Chrystusa Pana z Faryzeuszami*; i N. 30 *Portret Rembrandta.* Osoby mające bilety z pomienionemi Numerami, zechcą się udać dla odebrania wygranych Obrazów, w Wilnie do gospodarza sal publicznych w domu Müllerow na ulicy Niemieckiey. Marek Przewaliński.

Полицмейстеръ Ожиговъ. (153)

Drukarnia A. Marcinowskiego.

DOZWALA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno. 1832. d. 15 Lutego.

CENZOR *Leon Borowski.*